

'Het Nieuwe Werken', nieuwe risico's

Een machinebouwer in het oosten van het land organiseerde een open dag voor kinderen van de basisschool. Een soort snuffelstage voor grote kleuters. Ondanks een goed gevulde orderportefeuille vreest de eigenaar dat hij op enig moment de poorten zal moeten sluiten.

De reden: gebrek aan goede ambachtslieden. Dat woord gebruikte hij geregeld. Jongeren die via een beroepsopleiding bij het bedrijf terecht kwamen, hadden óf te weinig capaciteiten, óf waren al snel uitgekeken op het ambacht.

Het leek hem dus een goed plan om de jeugd achter de LEGO en Meccano vandaan te trekken om kennis te maken met het echte werk, in de hoop dat ze over een paar jaar hun talenten beschikbaar stellen aan de plaatselijke machinefabriek. Maar ja, verkeerde doelgroep, want tegenwoordig bouwen de vaders met LEGO en Meccano en hebben de jongeren zoveel vriendjes dat ze daar alleen nog maar met digitale hulp tegelijk mee kunnen spelen. De huidige en toekomstige generatie werkt met het hoofd.

Kenniseconomie. Maar ook daar maakt 'men' zich zorgen om. De kwaliteit van het onderwijs holt achteruit, en we worden links en rechts ingehaald door andere landen. Rechts inhalen mag niet, dus daar moet tegen worden opgetreden. Er wordt dus van alles uit de kast gehaald om mee te blijven doen in de race om ... ja, om wat eigenlijk? Die race lijkt met name te draaien om sociale media.

Doe je niet mee met Facedin, Twitbook en Linker, dan heb je de slag al bij voorbaat verloren. Iedereen tussen 13 en 45 jaar lijkt tegenwoordig met zijn neus in een smartphone te hangen, steeds de behoefte voelend om de hele wereld te laten weten waar je bent en hoe verschrikkelijk veel echte vrienden je hebt.

Vanuit veiligheids- en arbo-oogpunt blijken er aan deze gekte best wel wat gevaren te kleven. U herkent vast wel die fietser, meestal een puberende meid met een roze toestel, die al zwalkend op de fiets over drie rijbanen het wereldrecord sms'en tracht te verbeteren ('ik lig op een motorkap' lukt mij binnen 4 seconden).

Naast deze verkeersrisico's sippelen zo af en toe al berichten binnen van problemen op psychosociaal terrein. Wat blijkt namelijk: mensen die actief zijn op sociale media doen dat ook op hun werk, en produceren minder. Een deel van de werkdag wordt besteed aan het systematisch doornemen van alle nieuwe ontwikkelingen op de diverse media.

En dat begint zo hier en daar kwaad bloed te zetten bij collega's, vooral bij de niet-rokers. Want de rokers weten wat het is om af en toe gewoon even niet te kunnen werken. Persoonlijk vind ik dat toch van een heel andere orde dan te laat bij een vergadering komen (of er om sanitaire redenen even uit te moeten) omdat je digitaal een perkje in je moestuin moet bewateren. Ingrijpen dus!

Aart Kraak is werkzaam bij De Arbocompagnie

<http://www.arbocompagnie.nl/>

(Bron: Arbo Online <http://www.arboonline.nl/>)